

15 Μαρτίου, 1995

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΠΟΠΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Εφεσείουσα,

v.

ΜΑΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Έφεση Αρ. 39).

Έφεση — Έντυπο ειδοποίησης έφεσης ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου — Έφεση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου επί εντύπου με δήλωση ότι απευθύνεται στο Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου — Ακυρότητα από την παρατυπία.

5

Δευτεροβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο — Έφεση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου επί εντύπου με δήλωση ότι απευθύνεται στο Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου — Ακυρότητα από την παρατυπία.

10

Ο δικηγόρος του εφεσίβλητου, ισχυρίστηκε ότι δεν είχε ενεργοποιηθεί η δικαιοδοσία του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου, επειδή ο εφεσείων χρησιμοποίησε το σύνηθες έντυπο έφεσης πάνω στο οποίο παρέμεινε η δήλωση ότι η έφεση απευθυνόταν στο Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου.

15

Σε απάντηση, ο δικηγόρος για την εφεσείουσα, εισηγήθηκε ότι η παράλειψη διαγραφής των λέξεων “Ανώτατο Δικαστήριο” από την ειδοποίηση έφεσης και η μη αντικατάστασή τους από τις λέξεις “Δευτεροβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο”, συνιστά μόνο τυπική παράλειψη που δεν μπορούσε να επηρεάσει ουσιαστικά τα δικαιώματα της εφεσείουσας, με την διαγραφή της έφεσης.

20

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Η δικαιοδοσία του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου

25

ου ουδέποτε ενεργοποιήθηκε με το έντυπο έφεσης που απευθυνόταν στο Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου.

Η ένσταση του εφεσίβλητου έγινε δεκτή με έξοδα.

5

Έφεση.

Έφεση από την καθ' ης η αίτηση κατά της απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Νικολάου, Π. Οικ. Δ., Σεργίδης Δ. Οικ. Δ., Τουμαζή Δ. Οικ. Δ.) που δόθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου, 1994 (Αρ. Αίτησης 79/91) με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση του αιτητή για λύση του γάμου του και εκδόθηκε διαζύγιο.

15

Μ. Κυπριανού με Μ. Κιριμίξη, για την Εφεσείουσα.

Μ. Παπαπέτρου με Δ. Χατζηνέστωρος, για τον Εφεσίβλητο.

20

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής.

25

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Πριν ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Εφεσείουσας αναπτύξει τους λόγους έφεσής του, όπως αυτοί προσδιορίζονται στην Ειδοποίηση Εφέσεως που καταχωρήθηκε εναντίον της πρωτόδικης απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου, ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Εφεσίβλητου ισχυρίστηκε στο Δικαστήριο ότι δεν υπάρχει έγκυρη έφεση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού ώστε να ενεργοποιηθεί η δικαιοδοσία που του παρέχει ο Νόμος αρ. 23/90.

30

35

Η πιο πάνω εισήγηση στηρίζεται στο γεγονός ότι η Ειδοποίηση Εφέσεως δακτυλογραφήθηκε πάνω σε έντυπο το οποίο είχε συνταχθεί και χρησιμοποιείται για τους σκοπούς Ειδοποιήσεων Εφέσεως ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου από αποφάσεις κατώτερων Δικαστηρίων του, και ενώ στο σημείο που αναφέρεται ποιο είναι το πρωτόδικο Δικαστήριο του οποίου η απόφαση εφεσιβάλλεται, η λέξη "Επαρχιακό" αντικαταστάθηκε από το δικηγόρο της Εφεσείουσας με τη λέξη "Οικογενειακό", πάνω στο έντυπο παρέμεινε η δήλωση ότι η έφεση απευθύνεται στο Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου.

40

Σ' απάντηση του ισχυρισμού του κ. Παπαπέτρου, ο κ.Κυπριανού είπε ότι, εφόσον ειδικό έντυπο για τους σκοπούς Ειδο-

ποιήσεων Εφέσεως ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου δεν υπάρχει και, επομένως, χρησιμοποιείται το υπάρχον έντυπο στο οποίο έχουμε αναφερθεί, προσαρμοζόμενο κατάλληλα, η παράλειψη να διαγραφεί όχι μόνο η λέξη “Επαρχιακό” και να αντικατασταθεί με τη λέξη “Οικογενειακό”, αλλά και η φράση “Ανώτατο Δικαστήριο” και να αντικατασταθεί με τη φράση “Δευτεροβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο”, συνιστά μόνο τυπική παράλειψη η οποία δεν μπορεί να επηρεάσει ουσιαστικά τα δικαιώματα της Εφεσείουσας με τη διαγραφή της έφεσης.

5

10

Είναι παραδεκτό από όλους ότι το Ανώτατο Δικαστήριο το οποίο έχει συσταθεί με τον περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατάξεις) Νόμο του 1964 (Νόμος αρ. 33/64) δεν έχει δικαιοδοσία να επιληφθεί οποιασδήποτε έφεσης εναντίον διαταγής ή απόφασης του νεοσύστατου Οικογενειακού Δικαστηρίου. Αποκλειστική δικαιοδοσία επί του προκειμένου έχει μόνο το Δευτεροβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο που έχει συσταθεί με τον περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμο του 1990 (Νόμος αρ.23/90), το οποίο δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με το Ανώτατο Δικαστήριο. Υπάρχουν μεταξύ τους ουσιαστικές διαφορές οι οποίες είναι εμφανείς και από το περιεχόμενο του Νόμου αρ. 23/90.

15

20

Έχουμε μελετήσει τις εισηγήσεις των ευπαιδευτών δικηγόρων των δύο πλευρών και καταλήξαμε στο ομόφωνο συμπέρασμα ότι ουδέποτε έχει ενεργοποιηθεί, με το παρόν έγγραφο που ονομάζεται “Ειδοποίησις Εφέσεως”, η δικαιοδοσία του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου. Το γεγονός ότι η Ειδοποίηση Εφέσεως καταχωρήθηκε στο κοινό Πρωτοκολλητήριο του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου και με μονομερή πράξη και απόφαση του προσωπικού του Πρωτοκολλητηρίου, η οποία δεν είναι δικαστικής φύσεως, περιλήφθηκε στο μητρώο που τηρείται για εφέσεις ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου αντί στο διαφορετικό μητρώο που τηρείται για εφέσεις πολιτικές ή ποινικές ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν αλλάζει καθόλου την κατάσταση, ούτε ενεργοποιεί τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αυτού. Με πρόσφατη τροποποίηση των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας η οποία δημοσιεύτηκε στις 14/2/95, (Βλ. ο περί Πολιτικής Δικονομίας (Τροποποιητικός) Διαδικαστικός Κανονισμός του 1995) έχει επέλθει τροποποίηση της Διαταγής 64 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας κατά τρόπο που επέρχεται φιλελευθεροποίηση στην αυστηρή συμμόρφωση προς τις πρόνοιες των θεσμών και άμβλυση των συνεπειών από τυχόν πράξεις και παραλείψεις διαδίκων σε θέματα που αφορούν τον τύπο, τις

25

30

35

40

προθεσμίες και άλλες πρόνοιες των θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Ακόμα και στην περίπτωση που είναι δυνατό να λεχθεί ότι η τροποποίηση αυτή παρέχει στην Εφεσείουσα τη δυνατότητα, με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων ή και την υποβολή των αναγκαίων αιτήσεων ή εισηγήσεων να αποφύγει τις συνέπειες της παράλειψής της να επικαλεστεί την αρμοδιότητα του Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου μέχρι την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής έγκυρης έφεσης εναντίον της πρωτόδικης απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου, δεν προτιθέμεθα να εξετάσουμε το θέμα αυτεπάγγελτα. Θα πρέπει να πούμε επί του προκειμένου ότι ούτε ο κ. Κυπριανού, εκ μέρους της Εφεσείουσας, ούτε ο κ. Παπαπέτρου, εκ μέρους του Εφεσίβλητου, έκαναν οποιαδήποτε αναφορά στο νέο διαδικαστικό κανονισμό, προφανώς επειδή έχουν τη γνώμη ότι δεν καλύπτει τα περιστατικά της παρούσας έφεσης, είτε εν όψει του χρόνου έναρξης της ισχύος του, είτε για οιονδήποτε άλλο λόγο.

Κάτω από τις παρούσες περιστάσεις δεχόμαστε την ένσταση του Εφεσίβλητου. Δεν προτιθέμεθα ούτε έχουμε, ως εκ τούτου, αρμοδιότητα να εξετάσουμε την ουσία της έφεσης την οποία και απορρίπτουμε. Εφόσον ο Εφεσίβλητος απαιτεί τα έξοδα της έφεσης, επιδικάζουμε προς όφελός του και εναντίον της Εφεσείουσας τα έξοδα τα οποία να ψηφιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

25 *Η ένσταση του εφεσίβλητου έγινε δεκτή με έξοδα.*